

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudcov prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci účastníkov 1. SODEXO PASS SR, s. r. o., IČO: 35741350, Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, zastúpený: PRK Partners s.r.o., Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, 2. DOXX - Stravné lístky, spol. s r.o., IČO: 36391000, Kálov 356, 010 01 Žilina, zastúpený: Advokátska kancelária Andrea Oršulová s.r.o., Tabaková 2942/5, 811 07 Bratislava, 3. Edenred Slovakia, s.r.o., IČO: 31328695, Karadžičova 8, P.O.BOX 21, 820 15 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária PaulQ, s.r.o., Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, 4. Up Slovensko, s. r. o., IČO: 31396674, Tomášikova 64A, 831 04 Bratislava (v čase podania žaloby LE CHEQUE DEJEUNER s.r.o., Tomášikova 23/D, 821 01 Bratislava), zastúpený: Čechová & Partners s.r.o., Staromestská 3, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, 826 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 31/2017/ODK2017/KH/R/2/025 zo dňa 11.09.2019, konajúc o kasačných sťažnostiach žalobcov 1 - 4 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/273/2017 - 844 zo dňa 21. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/273/2017 - 844 zo dňa 21. novembra 2018 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie Správnomu súdu v Bratislave.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnymi orgánmi

1. Rozhodnutím zo dňa 11. februára 2016 vydanom v konaní číslo:2016/KH/1/1/004 Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor kartelov, v správnom konaní číslo 0003/

OKT/2015 začatom dňa 16.02.2015 z vlastného podnetu v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ZOHS) vo veci možných dohôd obmedzujúcich súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 4 písm. a), c) a f) ZOHS a čl. 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie rozhodol tak, že :

I. Konanie podnikateľov:

- a. DOXX - Stravné lístky, spol. s r.o., IČO: 36391000, so sídlom Kálov 356, 010 01 Žilina,
- b. Edenred Slovakia, s. r. o., IČO: 31328695, so sídlom Karadžičova 8, P. O. BOX 21, 820 15 Bratislava,
- c. LE CHEQUE DEJEUNER s.r.o., IČO: 31396674, so sídlom Tomášikova 23/D, 821 01 Bratislava,
- d. SODEXO PASS SR, s. r. o., IČO: 35741350, so sídlom Tomášikova 64, 831 04 Bratislava
- a
- e. VAŠA Slovensko, s. r. o., IČO: 35683813, so sídlom Račianske myto 1/B, 831 02 Bratislava

spočívajúce v tom, že títo podnikatelia v období od 01.01.2009 do 21.07.2014 koordinovali svoje správanie na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukázok a benefitných poukázok, vrátane služieb s tým súvisiacich, na území Slovenskej republiky, a to tým, že uplatňovali spoločnú obchodnú stratégiu, ktorá spočívala v

- nesúťažení o klientov konkurencie, a to tým, že vyššie uvedení podnikatelia:

? neoslovovali klientov konkurencie, resp. v prípade ich oslovenia uplatnili cenovú ponuku v takej podobe, že k súťaži o klienta reálne nedochádzalo (tzv. „štandardná ponuka“),

? neponúkali nulové poplatky klientom konkurencie,

? neponúkali benefity a bonusy klientom konkurencie,

? koordinovali svoje správanie v procese verejných obstarávaní, obchodných verejných súťaží a iných obdobných súťaží,

- uplatňovaní systému tzv. „vyrovnanej kompenzácie strát“ (balance), ktorý predstavoval povolené získanie klienta konkurencie v prípade straty vlastného klienta, tak aby sa vo vzájomnej bilancii medzi vyššie uvedenými podnikateľmi dosiahol vyrovnaný stav (nulová bilancia), so zámerom udržať stabilné úrovne trhových podielov na dotknutom relevantnom trhu, pričom tento svoj zámer aj následne realizovali uplatňovaním vyššie uvedenej spoločnej obchodnej stratégie vo vzťahu ku klientom konkurencie,

je dohodou obmedzujúcou súťaž a/alebo zosúladeným postupom spočívajúcim v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, v dohode o rozdelení trhu a v koordinácii vo verejnom obstarávaní, obchodnej verejnej súťaži alebo inej obdobnej súťaži, v súvislosti s verejným obstarávaním, obchodnou verejnou súťažou alebo inou obdobnou súťažou, ktorý má za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukázok a benefitných poukázok, vrátane poskytovania služieb s tým súvisiacich, na území Slovenskej republiky a ktorý je podľa ustanovenia § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a) a b) a s § 4 ods. 4 písm. a), c) a f) ZOHS a čl. 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zakázaný.

II. Konanie vyššie uvedených podnikateľov spočívajúce v tom, že títo podnikatelia v období od 24.01.2011 do 27.02.2014 koordinovali svoje správanie na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukážok, vrátane služieb s tým súvisiacich, na území Slovenskej republiky, a to tým, že určili maximálny počet stravovacích poukážok prijímaných zo strany obchodných reťazcov pri jednom nákupe od jedného emitenta na základe vopred odsúhlasenej dohody, čím sa vzájomne obmedzili pri uzatváraní zmlúv o akceptovaní stravovacích poukážok s obchodnými reťazcami v dôsledku zjednotenia svojich obchodných podmienok v týchto zmluvách, so zámerom zvýšenia výnosnosti provízie na výstupe (t. j. odmeny za preplácanie nominálnej hodnoty stravovacích poukážok za hotovosť), je dohodou obmedzujúcou súťaž spočívajúcou v priamom alebo nepriamom určení obchodných podmienok, ktorá má za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukážok, vrátane poskytovania služieb s tým súvisiacich, na území Slovenskej republiky a ktorá je podľa ustanovenia § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a s § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 136/2001 ZOHS a čl. 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zakázaná.

III. Podľa § 38 ods. 1 ZOHS Protimonopolný úrad Slovenskej republiky za konanie uvedené v bode I. a II. výrokovej časti tohto rozhodnutia uložil podnikateľovi:

- a. DOXX - Stravné lístky, spol. s r.o., pokutu vo výške 486158 EUR
- b. Edenred Slovakia, s. r. o., pokutu vo výške 845237 EUR
- c. LE CHEQUE DEJEUNER s.r.o., pokutu vo výške 1127401 EUR
- d. SODEXO PASS SR, s. r. o., pokutu vo výške 20307 EUR
- e. VAŠA Slovensko, s. r. o., pokutu vo výške 503248 EUR

2. Na základe rozkladov podaných jednotlivými účastníkmi správneho konania žalovaný v rozkladovom konaní postupom podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Z. z. Správneho poriadku tak, že body I. až III. Výrokovej časti rozhodnutia zostávajú nezmenené a všetkým piatim účastníkom za konanie uvedené v bode I. prvostupňového rozhodnutia a pokutou uloženou v bode III. rozhodnutia uložil podľa § 38h ods. 1 ZOHS v znení účinnom od 18.04.2016 za konanie zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia. Uloženie zákazu činnosti odôvodnil povinnosťou rešpektovať právnu úpravu účinnú odo dňa 18.04.2016.

II. Konanie pred Krajským súdom v Bratislave

3. Na krajský súd v Bratislave boli jednotlivými účastníkmi podané správne žaloby ktorých vecná argumentácia vzťahujúca sa k správnosti záverov o preukázaní protisúťažného konania, aplikovateľnosti čl. 101 ZFEÚ, správnosti procesného postupu v konaní týkajúcom sa správneho trestania, dôvodnosti a správnosti výšky uloženej pokuty a zákazu činnosti, korešpondovali s obsahom kasačných sťažností, ktoré budú oboznámené v ďalšej časti rozhodnutia.

4. Krajský súd, rozhodujúci vo veciach žalôb podaných účastníkmi

DOXX - Stravné lístky, spol. s r. o. pod sp. zn. 1S/289/2017

Edenred Slovakia, s. r. o., pod sp. zn. 2S/289/2017

Up Slovensko s.r.o (predchádzajúce obchodné meno LE CHEQUE DEJEUNER s.r.o.), pod sp. zn. 5S/239/2017

SODEXO PASS SR, s. r. o., pod sp. zn. 2S/273/2017

VAŠA Slovensko, s. r. o., pod sp. zn. 2S/290/2017

rozhodol v spojenom konaní pod sp. zn. 2S/273/2017 tak že žalobu zamietol. Pri svojom rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že spoločnosť VAŠA Slovensko, s.r.o., Račianske mýto 1/B, 831 02 Bratislava, zanikla v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Edenred Slovakia, s.r.o.

5. V odôvodnení rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, sa v prvom rade sústredil na opis priebehu správneho konania a obsahu podaní predložených účastníkmi v rámci súdneho prieskumu a vyhodnotil ako nedôvodný návrh na prerušenie konania vzhľadom na konanie vedené na ESLP v súvislosti so závermi prieskumu rozhodnutia o návrhu žalobcu Vaša Slovensko na vyslovenie nezákonnosti inšpekcie vykonanej 13.08.2014 o ktorom rozhodoval NS SR pod sp. zn. 8Sžnz/6/2015 - 100 dňa 29.06.2016. Následne Ústavný súd SR pod sp. zn. III. ÚS 675/2015 poukázal na to, že ust. § 100 ods. 2 písm. a) SSP predstavuje úpravu fakultatívnej možnosti prerušenia konania a v prejednávanej veci postup navrhovaný žalobcami nebol vhodný, pričom v odôvodnení návrhov na prerušenie konania nevzhladol súd také argumenty, aby spochybnili presvedčenie, že za aktuálnej skutkovej a právnej situácie je súd schopný na základe predmetných žalôb súdenú vec spravodlivo a zákonne posúdiť. Uviedol, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na základe všeobecnej správnej žaloby sa preskúmava i samotný rozhodnutiu predchádzajúci postup správneho orgánu (proces). Tento proces preskúmava správny súd ako celok, nie je teda dôvod na vyčkávanie na výsledok samostatne vedených konaní, ktoré sa ho týkajú len v jednotlivých častiach.

6. V posúdení veci poukázal na účel právnej úpravy ZOHS a účel úpravy deliktálneho konania. Uviedol, že neakceptoval žalobnú námietku týkajúcu sa absencie definovania relevantného trhu v žalobe napadnutých rozhodnutiach. Žalobcom bolo v rozhodnutiach napadnutých žalobami kladené za vinu konanie porušujúce ZOHS, konkrétne že žalobcovia v rozpore so zákonom koordinovali svoje správanie na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukázok a benefičných poukázok, vrátane služieb s tým súvisiacich, na území Slovenskej republiky, a to tým, že uplatňovali spoločnú obchodnú stratégiu, so zámerom udržať stabilné úrovne trhových podielov na dotknutom relevantnom trhu, pričom tento svoj zámer aj následne realizovali uplatňovaním spoločnej obchodnej stratégie vo vzťahu ku klientom konkurencie. V zmysle bodu 602 rozsudku opísané konanie spĺňalo formálne aj materiálne znaky dohody obmedzujúcej súťaž a/alebo zosúladenia postupu spočívajúceho v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, dohody o rozdelení trhu a koordinácie vo verejnom obstarávaní, obchodnej verejnej súťaži alebo inej obdobnej súťaži, v súvislosti s verejným obstarávaním, obchodnou verejnou súťažou alebo inou obdobnou súťažou s cieľom obmedziť súťaž na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukázok a benefičných poukázok, vrátane poskytovania služieb s tým súvisiacich, pričom je zároveň podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a) a b) a s § 4 ods. 4 písm. a), c) a f) ZOHS v znení neskorších predpisov a čl. 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie toto konanie zakázané.

7. V bode 603 rozsudku vyhodnotil ako nepochybné, že dohody medzi priamymi konkurentmi (horizontálne dohody), ktoré mal žalovaný za preukázané dokazovaním vykonaným v správnom konaní tak ako ich opísal vo svojich rozhodnutiach, majú protisúťažný efekt. Cieľovými dohodami sú také dohody, ktoré priamo alebo nepriamo majú za cieľ vylúčenie, obmedzenie alebo narušenie hospodárskej súťaže. Takéto obmedzenia predstavujú tým väčšiu hrozbu pre súťaž, čím väčší podiel na trhu majú účastníci cieľovej dohody, ktoré takéto obmedzenia využívajú. Cieľová dohoda firiem s významnou trhovou silou môže zavedením horizontálnych obmedzení spôsobiť závažné obmedzenie hospodárskej súťaže, a to najmä obmedzením konkurencie medzi jednotlivými súťažiteľmi, ktorí nie sú členmi dohody.

Žalobcovia uzavreli dohodu obmedzujúcu súťaž na vysoko koncentrovanom trhu s obmedzeným a stabilným počtom veľkých hráčov, pričom pokrývali v posudzovanom období výraznú časť relevantného trhu. Posudzovanú dohodu obmedzujúcu súťaž uzavrelo všetkých päť najväčších konkurenčných spoločností. Uvedené pred súdom potvrdili aj právni zástupcovia žalobcov. Predmetná dohoda obmedzujúca súťaž nahradila súťaž, čo zamedzilo priaznivým dôsledkom konkurencie, ktoré trhové prostredie prináša.

8. Horizontálne kartely zahŕňajúce celé územie členského štátu sú spravidla spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. V tejto súvislosti je podstatná aj pozícia podnikateľov zúčastnených na dohode na predmetnom trhu, pričom čím silnejšia je pozícia podnikateľov na trhu, ktorí sú účastníkmi dohody, tým je viac pravdepodobné, že dohoda je spôsobilá ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Obchod medzi členskými štátmi je v zmysle európskej judikatúry ovplyvnený vtedy, ak ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, ktorá pokrýva územie jedného štátu takej povahy, že podnikateľov z iných členských štátov stavia do roviny, že sa buď stanú členmi dohody, alebo budú v konkurenčnej nevýhode. V takomto prípade podnikatelia, ktorí sa nezúčastnia dohody, nebudú mať výhody z nej plynúce, alebo ich neúčast' povedie k zvýšeniu ich nákladov na vstup a pôsobenie na trhu, s následným dopadom na ich konkurencieschopnosť na takomto kartelizovanom trhu.

9. K námietke nevymedzenia relevantného trhu uviedol, že jeho detailné vymedzenie nie je potrebné v prípade tzv. cieľových dohôd, nakoľko cieľové dohody sú schopné už svojou samotnou podstatou narušiť hospodársku súťaž, a to bez ohľadu na dopady týchto dohôd na relevantný trh a bez ohľadu na to, aký je podiel účastníkov správneho konania na relevantnom trhu.

10. V súvislosti s posudzovaním zákonnosti vykonanej inšpekcie neakceptoval námietku žalobcov, že na predmetný prípad malo byť aplikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžnz/2/2015 zo dňa 28.04.2016 vo veci žalobcu Capgemini, a na vykonanie Inšpekcie žalovaný potreboval predchádzajúci súhlas súdu s odôvodnením, že sa jedná o ojedinelé rozhodnutie NS SR a postup žalovaného pri výkone inšpekcie bol súladný so zákonom aj judikatúrou SD EÚ. Vo vzťahu k spochybňovaniu správnosti posúdenia konania ako jedného trvajúceho deliktu konštatoval, že pri hodnotení subjektívnej stránky deliktuálneho konania je dôkazný štandard vyžadovaný európskou judikatúrou relatívne nízky. Vyhodnotil ako účelovú námietku ohľadne aplikácie základných zásad trestného práva.

11. K výške pokuty a spôsobu jej výpočtu poukázal na obsah Metodického pokynu, správnosť použitia ktorého bola opakovane judikovaná rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu. Vo vzťahu k oprávneniu na uloženie zákazu účasti vo verejných obstarávaní poukázal na účinky platnosti ust. § 38 ods. 1 ZOHS, v zmysle ktorého ide o povinnosť uložiť pokutu aj za dohody ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia.

12. K dôkazom predloženým v súdnom konaní (Odborné vyjadrenie W.. W. C. a Analýza jednania emitentov vypracovaná W.. C. J.) uviedol, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a v administratívnom konaní je predpokladaná možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

13. V závere (bod 644.) rozsudku uviedol: „Je potrebné mať na pamäti, že správny súd nie je súdom skutkovým a prevažne nevykonáva dokazovanie. Nie je jeho povinnosťou ani úlohou zisťovať skutkový stav veci a sám dokazovanie zásadne nevykonáva, je jeho povinnosťou náležite sa vysporiadať s dôvodmi žaloby, nakoľko správny súd je obsahom jednotlivých žalobných dôvodov viazaný. Správny súd je súdom posudzujúcim právne otázky napadnutého postupu a rozhodnutia žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa, a preto sa aj na

konanie pred ním vyžaduje obligatórne zastúpenie žalobcu advokátom, čo je v predmetnej veci dodržané.“

III. Kasačné sťažnosti a súvisiace vyjadrenia

14. Proti rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote kasačné sťažnosti všetci žalobcovia, ktorých sa týkal rozsudok krajského súdu

III. a) Kasačná sťažnosť sťažovateľa SODEXO PASS SR s.r.o.

15. Kasačný sťažovateľ SODEXO PASS SR podaním zo dňa 28.03.2019 podal kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, v ktorej sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci Krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodov v zmysle § 440 ods. 1 písmeno f) SSP a § 44 ods. 1 písm. g) SSP.

16. Pokiaľ sa týka kasačného dôvodu porušenia práva spoločnosti na spravodlivý proces poukázal na ustanovenie § 134 ods. 1 SSP (viazanosť súdu žalobnými dôvodmi) a povinnosť súdu uviesť vo svojom rozhodnutí posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov v zmysle § 139 ods. 2 SSP. Vytýkal Krajskému súdu, že napriek uvedeniu konkrétnych žalobných dôvodov, pre ktoré považuje rozhodnutie a postup úradu za nezákonný, Krajský súd rezignoval na svoju povinnosť preskúmať uvedené dôvody a v odôvodnení rozsudku uviedol iba určité pomerne stručné a nedostatočné vyjadrenie k aplikácii článku 101 ZFEU (ktorý však bol iba menej vážny a skôr okrajový dôvod žaloby) a nezákonnosti inšpekcie. Okrem toho uviedol v rozsudku iba všeobecné a nepreskúmateľné tvrdenia o tom, že žaloba je nedôvodná a žalobné dôvody neodôvodňujú zrušenie rozhodnutí. Krajský súd sa nepokúsil uviesť žiadne posúdenie ani ohľadne tých najdôležitejších právnych argumentov uvedených Kasačným sťažovateľom v žalobe, ako napríklad že Dohoda o obmedzení bola samoregulačným opatrením, ktoré spĺňalo test proporcionality, Dohoda o obmedzení spĺňala podmienky výnimiek podľa článku 101 ods. 3 ZFEU a § 4 ods. 5 zákona, v konaní rozhodovali predpojatí zamestnanci. Namietal, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné čo svedčí o tom, že Krajský súd rozhodnutia a predchádzajúci postup úradu vôbec neskúmal a to ani z pohľadu tých najzávažnejších námietok. Napriek svojej rozsiahlosti z celého rozsudku predstavuje vlastné odôvodnenie iba 10 strán z toho cca na piatich stranách sa Krajský súd venuje argumentom o inšpekcii, ostatným argumentom sa už vôbec nevenuje. Rozsudok Krajského súdu nespĺňa základné požiadavky na odôvodnenie rozsudku a vysporiadanie sa so žalobnými námietkami sťažovateľa, čo spôsobuje to jeho nezákonnosť, nakoľko Krajský súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil spoločnosti sťažovateľa, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

17. Druhým Kasačným dôvodom bolo nesprávne právne posúdenie veci Krajským súdom, ktorý sa plne stotožnil so závermi úradu a skonštatoval, že nemá žiadny relevantný dôvod spochybňovať skutkové ani právne závery správnych orgánov. Kasačný sťažovateľ napádal právne závery Úradu a Krajského súdu, že konania charakterizované ako Dohoda o obmedzení a Dohoda o rozdelení trhu sú dohody obmedzujúce hospodársku súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a) a písm. b) a § 4 ods. 4 písm. a) c) a f) zákona a článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

18. Cieľom tvrdenej Dohody o obmedzení nebolo obmedziť hospodársku súťaž, k uzavretiu žiadnej dohody na Asociácii emitentov stravovacích poukážok nikdy nedošlo, cieľom údajnej dohody bolo ochrániť odvetvie pred stratou legislatívnych výhod, umožňujúcich jej fungovanie

v súčasnom rozsahu. Údajná dohoda nemala za dôsledok ani narušenie hospodárskej súťaže, keďže počet stravovacích poukázok, ktoré sťažiteľ umožňuje prijímať supermarketom nie je kritériom, v ktorom by jednotliví sťažiteľia voči sebe navzájom akokoľvek súťažili.

- dohoda o obmedzení bola samoregulačným opatrením ktoré malo zlepšiť fungovanie systému stravovacích poukázok. Navrhovaná samoregulácia, ktorá mala predstavovať údajnú dohodu o obmedzení, spĺňala test proporcionality.

- rozdielna výška provízií na výstupe v prípade reštaurácii nepreukazuje, že dohoda o obmedzení mala protisúťažný cieľ alebo účinok.

- dohoda o obmedzení spĺňala podmienky na uplatnenie výnimiek podľa článku 101 ods. 3 ZFEU a § 4 ods. 5 zákona.

19. Existencia Dohody o rozdelení trhu nebola Úradom dostatočne preukázaná, čím úrad porušil povinnosť presne a úplne zistiť skutkový stav veci. Dôkazy, z ktorých rozhodnutia vychádzali, nie sú výsledkom činnosti spoločnosti sťažovateľa.

- údajná spoločná obchodná stratégia účastníkov konania nie je dôkazom existencie dohody o rozdelení trhu.

- systém kompenzácie strát nepreukazuje dohodu spoločnosti sťažovateľa s ostatnými účastníkmi konania.

- e- mailová komunikácia, na ktorú poukazuje úrad nijakým spôsobom nedokazuje dohodu sťažovateľa s ostatnými účastníkmi konania na systéme kompenzácie strát.

20. Namietal že v konaní rozhodovali predpojatí zamestnanci ktorí mali záujem rozhodnúť túto vec tak, že v tomto prípade išlo o protisúťažné konanie a tomuto prispôsobili aj výklad a interpretáciu dôkazov, čo preukazovali medializované vyhlásenia zamestnancov úradu.

21. Inšpekcie dawn raid ktoré vykonal úrad boli nezákonné a nezákonné sú aj dôkazy, ktoré úrad takto získal, sťažovateľ najmä namietal, že v tomto prípade bol na vykonanie inšpekcie potrebný predchádzajúci súhlas súdu

III b). Kasačná sťažnosť sťažovateľa DOXX - stravné lístky spol. s. r. o.

22. Podaním zo dňa 10.04.2019 podal kasačnú sťažnosť Kasačný sťažovateľ DOXX - stravné lístky spol. s.r.o. ktorý sa domáhal zmeny rozsudku Krajského súdu v Bratislave a zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu v plnom rozsahu a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V rámci kasačných dôvodov poukázal na svoju žalobnú argumentáciu a sťažnostné dôvody definoval v zmysle § 440 ods. písm. f), g) a h) SSP.

23. Naplnenie dôvodov podľa § 440 ods. 1 písmeno f) SSP odôvodňoval tvrdením o porušení práva na spravodlivý proces postupom Krajského súdu v Bratislave a vydaním napadnutého rozsudku v rozpore s článkom 46 a čl. 6 ods. 1 a 2 Ústavy slovenskej republiky, článku 6 ods. 1 Dohovoru ako aj článku 47 Charty základných práv Európskej únie.

24. V prvom rade namietal že Krajský súd konal v rozpore s povinnosťou uplatnenia plnej jurisdikcie v konaní, čo vyplýva z ustanovení § 120 písm. b) SSP, §195 SSP §197 SSP a nadväzujúcim uplatnením moderačného práva v zmysle § 198 ods. 1 SSP. V súlade s plnou jurisdikciou bola požiadavka, aby súd preskúmal či závery žalovaného o porušení § 4 ods. 1 ZOHS a článku 101 ZFEÚ sú presvedčivé, pričom zdôraznil nesúhlas s pozíciou Krajského súdu vyjadrenou v bode 644 rozsudku, kde súd uviedol, že nie je súdom skutkovým a zároveň uviedol, že je jeho povinnosťou sa náležite vysporiadať s dôvodmi žaloby ktorou je viazaný. Tento záver je v rozpore so zásadou plnej jurisdikcie, na ktoré nadväzuje povinnosť riadneho odôvodnenia jeho rozhodnutia.

25. K námietke nepreskúmateľnosti rozsudku namietal:

- nevysporiadanie sa s návrhom na uplatnenie sankčnej moderácie, pričom v článku VII. žaloby výslovne požadoval, aby Krajský súd vykonal dokazovanie a preskúmanie výšky sankcie z hľadiska jej primeranosti a pristúpil k jej zníženiu v súlade s § 198 SSP.
- neuplatnenie trestnoprávnych zásad, ktoré vyplýva nielen z ustanovenia § 195 písm. c) a písm. d) SSP ale aj z judikatúry SDEU, ktorá zdôrazňuje povinnosť zohľadňovať takzvané Engelove kritériá na základe čoho mal Krajský súd jednoznačne dospieť, že prerokovaná vec má trestnoprávnu povahu.
- neuplatnenie absorpčnej zásady pri ukladaní trestov, vyššieho štandardu dokazovania a s tým spojenej zásady in dubio pro reo a v plnej miere, zásady prezumpcie neviny, pričom uplatnenie týchto zásad bolo odmietnuté zo strany žalovaného a krajský súd dospel k záveru, že v konaní nemal za preukázané porušenie trestnoprávnych zásad a tie preukázateľne použité vhodne boli.
- nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu vo vzťahu k povinnosti uplatnenia trestnoprávnych zásad, nedanie odpovede na právne významnú otázku uplatnenia dôkazného štandardu pri preukazovaní porušení podľa ZOHS, opomenutie vyjadriť sa k uplatneniu absorpčnej zásady, k aplikácii sčítacej zásady pri trestaní podľa ZOHS, čím krajský súd vytvoril bez akéhokoľvek právneho zdôvodnenia implicitne nový precedens pri sankcionovaní pri jednočinnom a viacčinnom súbehu skutkov.
- odňatie možnosti konať pred súdom odmietnutím prihliadať na dôkazy (ekonomická analýza a odborné vyjadrenie) ktoré podľa súdu neboli označené v žalobe čo je v rozpore s textom žaloby a ktoré boli vyhodnotené ako nezohľadniteľné pre nepredloženie počas správneho konania. Takýto postup vzhľadom na plnú jurisdikciu, nemá oporu v platnom práve. Sťažovateľ zdôraznil, že Krajský súd bol prvým nezávislým súdnym orgánom, ktorý preskúmaval administratívny spis vo veci porušenia súťažných predpisov bol teda povinný vziať zmysle judikatúry súdneho dvora umožniť predložiť nové dôkazy aj po prvýkrát pred týmto súdom.
- nepreskúmateľnosť záverov o protisúťažných konaniach, vzhľadom na definovanie protisúťažného konania 1/ (Dohoda o rozdelení trhu) ako komplexného porušenia vo forme rozdelenia trhu v súvislosti s protisúťažným konaním 2/ (Dohoda o limitácii), ktorá nemôže mať žiaden dopad na súťaž na trhu nakoľko samotná limitácia nie je súťažným parametrom.
- záver krajského súdu o dostatočnosti podkladu pre vyhodnotenie zisteného skutku ako konania v rozpore so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý nie je podporený žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami a dôkazmi a argumentácia sa opiera iba o konštatovanie dopustenia sa protisúťažného konania.
- k právnenému vyhodnoteniu protisúťažného konania 1/ namietal nevysporiadanie sa s jeho argumentáciou o neexistencii priameho dôkazu o tom, že jednotlivé časti protisúťažného konania boli vykonané s cieľom rozdelenia trhu, že účastníci konania postupovali vedome podľa vopred dohodnutej stratégie a existuje prepojenie v podobe jednotiacieho cieľa. Žalovaný predkladal iba nepriame dôkazy ktoré neboli spôsobilé preukázať účasť žalobcu na protisúťažnom konaní 1/. V tejto otázke absentovala akákoľvek argumentácia Krajského súdu ktorý navyše v sťažovateľom uvedených častiach rozsudku zrejme pochybil pri uvádzaní relevantných podkladov pre svoje úvahy.
- k právnenému vyhodnoteniu protisúťažného konania 2/ (Dohoda o limitácii) uviedol, že z rozhodnutia správneho súdu nie je zřejmé na základe akých skutočností bol ustálený záver o naplnení § 4 ods. 1 ZOHS, a teda aj naplnení článku 101 ZFEÚ
- nepreskúmateľnosť záverov vo vzťahu k pokute, kde žalovaný prekročil medze správnej úvahy a vykalkuloval pokutu mnohonásobne vyššiu ako je zákonom stanovený limit 10 % z celkového obratu. Rada odmietla uplatnenie absorpčnej zásady (aj keď potvrdila rozhodnutie úradu založené na jej aplikácii), argumentovala potrebou uložiť samostatnú pokutu za každé

protisúťažné konanie, ale zároveň potvrdila, že v prejednávanej veci bude dostačujúce uloženie pokuty len za jedno protisúťažné konanie.

- absenciu posúdenia skutočného dopadu protisúťažného konania na relevantný trh a absolútnu nepreskúmateľnosť vyslovených záverov správneho súdu vo veci výšky pokuty a k námietkam týkajúcim sa porušenia zásady individualizácie trestu a vyhodnotenia jej uplatnenia.

- nepreskúmateľnosť záverov o zákonnosti inšpekcie, keď záver o nepotrebnosti predchádzajúceho súhlasu súdu s odkazom na rozsudok Capgemini je nekonzistentný, vzájomne si odporujúci a dokonca nezrozumiteľný, pričom záver súdu považuje za nesprávny a rozporný s judikatúrou ESĽP (rozsudok Delta pekárny číslo 97/11 zo dňa 02.10.2014). V tomto kontexte namietal nepreskúmateľnosť záveru k dostatočnosti dôvodov na vykonanie inšpekcie a postup Krajského súdu, ktorý sa nezaoberal podstatou predkladaných námietok smerujúcich k neprimeranosti zásahu v podobe inšpekcie z 13.08.2014.

- namietal nepreskúmateľnosť vo vzťahu k dôvodnosti uplatnenia úpravy článku 101 ZFEÚ a záveru, že protisúťažné konanie 1/ a protisúťažné konanie 2/ mohli mať taký dopad, že nimi mohol byť ovplyvnený obchod medzi členskými štátmi významným spôsobom, pre nedostatok dôvodov. Zároveň tvrdil a argumentoval, že k naplneniu konceptu ovplyvnenia obchodov medzi členskými štátmi objektívne nemohlo dôjsť. V ďalších dôvodoch vytýkal viaceré logické nekonzistentnosti vo vzťahu k jednotlivým inštitútom súťažného práva a argumentácii Krajského súdu.

26. V priamej nadväznosti na výhrady k postupu Krajského súdu vyššie uvedeným spôsobom sťažovateľ preukazoval naplnenie dôvodov podľa § 440 ods. 1 písmeno g) SSP spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci tým, že Krajský súd

- nekonal v plnej jurisdikcii,

- nesprávne vyhodnotil možnosť uplatnenia článku 101 ZFEÚ,

- vyhodnotil v rozpore s článkom 101 ZFEÚ a § 4 ods. 1 ZOHS že dohoda o limitácii je zakázanou dohodou,

- nesprávne uplatnil právnu úpravu pri uložení sankcie,

- nesprávne uplatnil právnu úpravu vo vzťahu k splneniu podmienok zákazu účasti vo verejných obstarávaní, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na aplikáciu § 38h ZOHS v prejednávanej veci, v zmysle § 44e ZOHS bolo možné aktivovať a uložiť zákaz účasti vo verejnom obstarávaní podľa § 38h ZOHS iba v prípade porušenia v podobe dohody obmedzujúcej súťaž vo verejnom obstarávaní už pred 18.04.2016, pričom toto porušenie by muselo byť preukázané konečným rozhodnutím úradu.

27. Sťažovateľ v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) SSP namietal, že krajský súd porušil zákon tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

- vzhľadom na odmietnutie uplatnenia absorpčnej zásady v konaní, ktoré má povahu trestného konania, teda je v ňom potrebné prikloniť sa k analógii s inou právnou úpravou a vychádzať z rozhodovacej praxe NS SR.

- tým že odobril právny názor žalovaného o neuplatnení absorpčnej zásady bez toho, aby sa argumentačne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré tak urobil.

28. Podaním doručeným 24.02.2022 v rámci doplnenia podkladov k argumentácii ku kasačnej sťažnosti doručil súdu rozsudok totožného senátu Krajského súdu vydaný vo veci sp. zn. 2S/166/2020 v obdobnej právnej problematike, kde sa senát venoval prieskumu priebehu a výsledkov konania v plnej jurisdikcii, nespochybňoval, že trestanie za správne delikty musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy, v tomto kontexte vykonal doplnenie dokazovania vyhodnocoval možnosť postihovania "komplexného porušenia" vo forme rozdelenia trhu a podradenie jednotlivých čiastkových dohôd údajného porušenia ZOHS

pod tento správny delikt. V zásade preukazoval, že na rovnaké právne otázky ako v posudzovanom prípade mal správny súd rozdielny názor, čo sa týka rozsahu súdneho prieskumu, aplikácie plnej jurisdikcie, uplatnenia trestnoprávnych zásad, požiadaviek na rozsah dokazovania a na silu a hodnotu dôkazných prostriedkov.

III. c) Kasačná sťažnosť sťažovateľa Edenred Slovakia, s.r.o.

29. Podaním zo dňa 10.04.2019 podal kasačnú sťažnosť Kasačný sťažovateľ Edenred Slovakia, s.r.o. ktorý sa domáhal zmeny rozsudku Krajského súdu v Bratislave a zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V rámci kasačných dôvodov poukázal na svoju žalobnú argumentáciu a sťažnostné dôvody definoval v zmysle § 440 ods. písm. e), f), a g) SSP.

30. V úvode kasačnej sťažnosti poukázal na komplexnosť a skutkovú a právnu náročnosť prejednávanej veci a odôvodnené legitímne očakávania, že správny súd sa vecou bude zaoberať riadne a vydá zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie. Namietal arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku Krajského súdu v užšom zmysle s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a požiadavky definované rozhodnutiami súdneho dvora Európskej únie. Namietal porušenie princípov materiálneho právneho štátu, právnej istoty a predvídateľnosti aplikácie práva z dôvodu, že princíp právnej istoty je potrebné vnímať ako záväzok rešpektovanie legitímnych očakávaní adresátov právnej úpravy - účastníkov regulovaných právnych vzťahov čomu zodpovedá povinnosť súdu právne normy aplikovať predvídateľne a zrozumiteľne.

31. V zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f) namietal arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku v otázkach

- nerešpektovania povinnosti správneho súdu konať v plnej jurisdikcii odôvodnené v bode 644 rozsudku, poukázal na zásadné pochybenie spočívajúce v rozsahu dokazovania pripusteného, respektíve vykonaného správnym súdom.

- pochybenia v súvislosti s preskúmaním rozhodnutí v rozsahu zakázanej dohody o limitácií z dôvodu, že správny súd sa nijako nevysporiadal s námietkou nezákonnosti rozhodnutia týkajúceho sa tejto dohody, rezignoval na svoju povinnosť akýmkoľvek spôsobom sa vysporiadať s námietkami týkajúcimi sa dohody o limitácií z čoho vyplýva následná nemožnosť namietat' voči právnym záverom súdu v tejto otázke.

- rozdiel v tom, že odlišne od správnych orgánov správny súd v odôvodnení rozsudku nijakým spôsobom nerieši, nerozlišuje medzi údajnou dohodou o rozdelení trhu a dohodou o limitácií z čoho vyplýva, že sťažovateľ nemá reálnu možnosť zistiť na aké údaje protisúťažné koniepanie správny súd v odôvodnení svojho rozsudku referuje.

- riešenia otázky vplyvu postihovaného konania na obchod medzi členskými štátmi vo vzťahu k jednotlivým dohodám, preukázania existencie dohody o rozdelení trhov a jej protisúťažnom cieľi, ktorý bez podrobnejšej argumentácie Krajský súd považoval za preukázaný.

- záverov o nezákonnosti inšpekcií, pri ktorom správny súd nepostupoval v súlade s procesnou úpravou a nevysporiadal sa s otázkou podkladov k vykonaniu inšpekcií, súhlasu s inšpekciami, postupu žalovaného pri inšpekcii, použitia zásad trestného práva dôkazného štandardu „nad rozumnú pochybnosť“.

- záveru o správnosti uloženia sankcie, namietal nedôvodnosť, respektíve nesprávnosť aplikácie metodického pokynu, výpočet pokuty (nesprávne určenie relevantného obratu), nerešpektovanie požiadavky na sankčnú moderáciu.

- k zákazu účasti na verejnom obstarávaní namietol vysporiadanie sa s právnou argumentáciou len formalisticky odkazom na príslušné ustanovenie zákona.

32. V rámci námietok nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorým by malo byť vyvodenie právnych záverov a aplikácia konkrétnej právnej normy na skutočný stav veci zistený orgánom verejnej správy alebo súdom samým v rámci plnej jurisdikcie, namietal

- nepreukázanie existencie protisúťažného konania, nakoľko žalovaný posúdil ako jedno konanie údajné dve cieľové dohody, Dohodu o rozdelení trhu a Dohodu o limitácií, ktoré posúdil ako jedno trvajúce porušenie v rámci, kedy si účastníci konania boli vedomí spoločného cieľa spočívajúceho v obmedzení hospodárskej súťaže.

- nepreukázanie existencie Dohody o rozdelení trhu (preukázanie spoločného cieľa) vzhľadom na nesprávne vyhodnotenie žalovaným zohľadňovanej faxovej správy zaslanej 20.03.2015, internej e-mailovej komunikácie účastníkov konania a interných zápisov z porád účastníkov konania, vedenia prehľadov získaných/stratených účastníkov konania, dôkazov o priamom kontakte medzi účastníkmi konania za účelom zosúladenia obchodných stratégií, stretnutia medzi spoločnosťou VAŠA s.r.o. a ďalšími účastníkmi konania, dôkazov o koordinácii účastníkov konania vo verejných súťažiach, žalovaným použitej analýzy takmer 300 verejných obstarávaní.

- posúdenia Dohody o limitácii v zmysle postupov a záverov žalovaného, rovnako tak vo vzťahu k posúdeniu údajnej dohody o neponúkaní „benefitov/bonusov“ klientom konkurencie.

- pochybenie žalovaného pri právnom posúdení Dohody o rozdelení trhu vo vzťahu k povinnosti zistiť presne a úplne skutočný stav predmetnej veci, keďže účasť podniku na karteli nemožno vyvodit' zo špekulácie vykonanej na základe nepresných dôkazov.

- nesprávne určenie výšky pokuty na základe aplikácie podzákonného metodického pokynu, pričom použitým postupom bola uložená pokuta nad hranicou stanovenou § 38 ZOHS.

- k uloženému zákazu účasti vo verejnom obstarávaní namietal nedôvodnosť aplikácie § 38h ZOHS vzhľadom na prechodné ust. §44e ZOHS k úpravám účinným od 18. apríla 2016, vzhľadom na previazanosť s § 26 ZVO ktoré vyžaduje existenciu konečného rozhodnutia vo veci závažného porušenia odborných povinností vo forme účasti na dohode obmedzujúcej účasť.

33. Sťažovateľ zároveň v zmysle § 440 ods. 1 písm. e) SSP namietal rozhodovanie JUDr. Vlastimila Pavlikovského ako sudcu vylúčeného z prejednávania a rozhodovania veci v zmysle § 87 SSP vzhľadom na zistenie skutočností, vedúcich k spochybneniu dôvery k súdu (objektívna nestrannosť) v zmysle judikatúry ESLP s odkazom na existenciu medializovanej informácie o jeho potvrdenom vzťahu s podnikateľom W. T.. Za právne významnú skutočnosť považuje, že W. T. je konečným užívateľom výhod spoločnosti GGFS s. r. o., ktorá je priamym konkurentom sťažovateľa. Sťažovateľ nedisponuje priamymi informáciami preukazujúcimi objektívne zaujatosť JUDr. Pavlikovského, medializované informácie sú spôsobilé vyvolať dôvodnú pochybnosť jeho nestrannosti, nakoľko je celkom zjavné, že vzťah sudcu JUDr. Pavlikovského môže dosahovať taký charakter a intenzitu, že napriek zákonnej povinnosti a subjektívnemu presvedčeniu nebude sudca schopný rozhodovať nezávisle a nestranne.

III. d) Kasačná sťažnosť sťažovateľa Up Slovensko s.r.o.

34. Podaním zo dňa 12.04.2019 podal kasačnú sťažnosť kasačný sťažovateľ Up Slovensko s.r.o. ktorý sa domáhal zmeny rozsudku Krajského súdu v Bratislave a zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie alebo zrušenia rozsudku a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. V rámci Kasačnej dôvodov poukázal na svoju žalobnú argumentáciu a sťažnostné dôvody definoval v zmysle § 440 ods.1 písm. f), a g) SSP.

35. Sťažovateľ namietal porušenie svojho práva na spravodlivý súdny proces v zmysle úpravy

§ 440 ods. 1 písm. f) SSP v dôsledku

- zjavne neodôvodneného rozsudku v ktorom absentujú zrozumiteľné odpovede na relevantné skutkové a právne otázky,
- argumentáciu v rozsudku, ktorá je vnútorne rozporná, nekonzistentná, nelogická a nepresvedčivá,
- postupu keď Krajský súd odmietol vykonať a neprihliadol na dôkazy označené v žalobe,
- irelevantné vyjadrenie súdu poukazujúce na úpravu vertikálnych dohôd,
- nedôvodný záver o preukázaní horizontálnych dohôd majúcich protisúťažný efekt (bod 603), ktorý je v rozpore so záverom žalovaného, že v prípade tzv. cieľových dohôd nie je potrebné zisťovať a preukazovať reálny dopad posudzovanej dohody a skutočným dopadom na trh sa ani nezaoberal,
- tým, že súd sa aj v ďalšej časti odôvodnenia zaoberal teoretickými úvahami o cieľových dohodách bez preukázanie relevancie na prejednávajúcu vec a nijakým spôsobom nevysvetlil, či a aký dopad na trh mali v konaní preukazované dohody (Dohoda o rozdelení trhu a Dohoda o limitácii),
- konštatovania potvrdenia o uzavretia dohody obmedzujúcej súťaž právnymi zástupcami žalobcov na pojednávaní, nakoľko toto nemá oporu v súdnom spise ani zvukovom zázname z pojednávania,
- absolútneho nevysporiadania sa krajského súdu so žalobnými dôvodmi vzťahujúcimi sa k Dohode o limitácii (okrem všeobecného konštatovania o neexistencii relevantných dôvodov na spochybňovanie skutkových ani správnych záverov správnych orgánov). K vyhodnoteniu Dohody o limitácii znovu poukázal na právnu argumentáciu spochybňujúcu správnosť vyhodnotenia zistených skutočností, ako preukázania dohody účastníkov na počte stravovacích poukážok, ktoré by mali obchodné reťazce akceptovať pri jednom nákupe a jej následnom presadzovaní, čím v dôsledku nahradenia autonómneho vyjednávania spoločným nastavením podmienok malo dôjsť v konečnom dôsledku k obmedzeniu možnosti spotrebiteľov pri ich používaní na nákupy jedla v obchodných reťazcoch. Pripomenul, že vzhľadom na námietky voči vyhodnoteniu resp. nepreskúmaniu dohody o limitácii na základe spochybnenia právnej kvalifikácie Dohody o limitácii ako dohody majúcej za cieľ obmedzenie hospodárskej súťaže, nesprávne posúdenej tak z pohľadu § 4 ZOHS ako aj z pohľadu čl. 101 ZFEÚ, žiadal správny súd o polozenie predbežnej otázky súdnemu dvoru v otázke aplikácie čl. 101 ZFEÚ. Na tento návrh súd nijako nereagoval.

36. V ďalších dôvodoch poukazujúcich na arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu ďalej namietal, že správny súd

- sa nijako, ani vo výroku ani v odôvodnení rozsudku vôbec nevyjadril k eventuálnemu žalobnému návrhu na moderáciu pokuty uloženej v maximálnej výške, bez ohľadu na závažnosť argumentácie uvedenej v žalobe, pričom takýmto návrhom sa bol povinný zaoberať aj v prípade zamietnutia žaloby. Poukázal na rozhodnutie NSS ČR 6As/39/2006, ktoré nerozhodnutie súdu o eventuálnom petite dožadujúcom sa moderácie trestu považuje za prípad, kedy je súdne konanie zaťažené vadou nepreskúmateľnosti vedúcou k zrušeniu rozhodnutia ex officio.
- sa mechanicky stotožnil so skutkovými zisteniami a ich vyhodnotením vykonaným správnym orgánom, bez zohľadnenia sťažovateľových námietok voči neprevereniu spochybňovaných dôkazov, pričom v konaní neboli správnymi orgánmi predložené ani priame ani nepriame dôkazy tvoriaci neprerušovaný sled, z ktorých by bolo možné vyvodiť jednoznačný záver o porušení ZOHS. Zvlášť vytkol nevykonanie požadovaných ekonomických analýz, nevyhnutných pre riadne zistenie skutkového stavu, napriek tomu, že ich sťažovateľ sa ich vykonania domáhal.

- neaplikoval zásady trestného konania, nerešpektoval základnú požiadavku preukázania skutku a viny nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť žalovaným, čo viedlo k porušeniu zásady materiálnej rovnosti.
- nesprávne posúdil Dohodu o rozdelení trhu a Dohodu o limitácii porušenia čl. 101 ZFEÚ vzhľadom na argumentáciu sťažovateľa o prečo tieto dohody nemohli mať žiaden ani potenciálny vplyv na obchod medzi členskými štátmi, bez ohľadu na sťažovateľom predložené Oznámenie EK - Usmernenia k pojmu ovplyvnenie obchodu obsiahnutom v čl. 81 a 82 Zmluvy (dnes čl. 101 a 102 ZFEÚ).
- nevysporiadal sa s výškou pokuty, ktorá bola stanovená v maximálnej výške v rozpore so zákonnými kritériami, pričom žalovaný nelogicky konštatoval že pokuta ukladaná za rozdelenie trhu sa javí ako dostatočná a nie je potrebné ju navýšiť, čím sa súd bez ohľadu na žalobné dôvody nijako konkrétne nevysporiadal.
- vyslovil nesprávny záver záveru o zákonnosti Inšpekcie, keď sa správny súd podstatnou časťou žalobných dôvodov nezaoberal vôbec, vyjadril sa iba k potrebe ex ante súhlasu súdu s Inšpekciou v zmysle záverov NS SR vo veci Capgemini a považoval za preukázanú možnosť účinnej ex post súdnej ochrany.
- odňal právo konať pred súdom v dôsledku vysloveného záveru, že súd nie je pri svojom rozhodovaní súdom skutkovým a vyjadrenie sa o nepredložení v súdnom spise založených a žalobe označených dôkazov (Odborné vyjadrenie W.. W. C. a ekonomická analýza W.. C. J.).
- pochybil v súvislosti s nerešpektovaním povinnosti konať v plnej jurisdikcii s poukazom na viazanosť rozsahom žaloby.

37. Námietky nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP korešpondovali s výhradami vzťahujúcimi sa k porušeniu práva na spravodlivý proces vo vzťahu k postupu a použitým podkladom pre vyhodnocovanie

- Dohody o rozdelení trhu a Dohody o limitácii kompletne prevzatého z rozhodnutia žalovaného ako nespochybniteľné.
- Dohody o rozdelení trhu vyhodnotenej ako pokračujúci delikt bez ohľadu na to, že bola nesprávne posúdená ako dohoda obmedzujúca súťaž a /alebo zosúladený postup podľa §4 ods. 1 v spojení s §4 ods. 3 písm. a), b) a s § 4 písm. a),c), f) ZOHS a tiež čl. 101 ods. 1 ZFEÚ, pričom vzhľadom na kvalifikáciu ako pokračovacieho deliktu nebola rešpektovaná povinnosť zohľadniť aj citovanú judikatúru SDEÚ v tejto otázke.
- správnosti posudzovania Dohody o limitácii posúdenej ako dohoda obmedzujúca súťaž ktorá má za cieľ obmedzenie súťaže podľa §4 ods. 1 v spojení s §4 ods. 2 písm. a) a s § 4 ods. 3 písm. a) ZOHS v príslušnom znení a tiež čl. 101 ods. 1 ZFEÚ vzhľadom na preukazované nesplnené zákonných kritérií, resp. nepreukázaní, že by dohodu bolo možné posudzovať ako dohodu z hľadiska cieľa, ani dohodu z hľadiska účinku.
- nemožnosti aplikovania čl. 101 ZFEÚ - poukaz na nesprávnosť záveru súdu o možnosti vplyvu týchto dohôd na obchod medzi členskými štátmi, nakoľko táto nebola v konaní pred správnymi orgánmi preukázaná.
- nesprávneho posúdenia ohľadom použitia trestných zásad.
- nesprávneho právneho posúdenia ohľadom uloženia pokuty, stanovenia jej výšky a použitého postupu pri jej určovaní.
- nesprávny záver o zákonnosti inšpekcie vzhľadom na vyhodnotenie dôvodnosti požiadavky ex ante súhlasu s inšpekciou a poukazom na rozhodnutie NSS SR vo veci Capgemini.
- uloženie zákazu činnosti zákazu činnosti v rozpore s právnou úpravou ZOHS.

III. e) Vyjadrenie žalovaného ku kasačným sťažnostiam

38. K jednotlivým kasačným sťažnostiam sa vyjadril žalovaný, vzhľadom a obdobnosť kasačných dôvodov jeho vyjadrenia ku kasačným sťažnostiam možno zhrnúť nasledovne:

39. K sťažnostným námietkam týkajúcim sa porušenia práva na spravodlivý proces založeným na tvrdení o neodôvodnenosti, nezrozumiteľnosti, rozpornosti a nekonzistentnosti rozsudku uviedol, že krajský súd vychádzal z jednoznačných a ľahko čitateľných dôkazov založených v administratívnom spise, presne popísal a zhrnul priebeh administratívneho konania, námietky účastníkov a bez zbytočných rozsiahlych argumentácií zhrnul relevantné skutkové a právne závery ktorými svoje rozhodnutie odôvodnil.

40. Námietky o nepreskúmateľnosti záverov o protisúťažnom charaktere posudzovaných Dohôd považoval za nedôvodné, nakoľko v prípade Dohody o rozdelení trhu bol predloženými dôkazmi jednoznačne preukázaný protisúťažný charakter konania, Dohode o limitácii bolo nedôvodne vytýkané absolútne nevysporiadanie sa, nakoľko krajský súd sa jasno a zrozumiteľne vyjadril, vo vzťahu k porušeniam práva z hospodárskej súťaže, pričom uviedol na základe akých dôkazov dospel ku konštatovaniu predmetných porušení, Dohoda o limitácii je jednoznačne cieľovou dohodou, ktorú nemožno charakterizovať ako samoregulačné opatrenie, a splnenie výnimiek podľa čl. 101 ods. 3 ZFEÚ nebolo preukázané.

41. Námietky o porušení povinnosti súdu konať v plnej jurisdikcii, prihliadať na dôkazy predložené pred súdom považoval za nedôvodné, nakoľko z obsahu rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd konal v plnej jurisdikcii, skutkový stav vyhodnotil ako dostatočne zistený a nepovažoval za dôvodné vykonať opakované dôkazy. Žalovaný predloženie nových dôkazov v súdnom konaní považoval za neprípustné vzhľadom na koncentráciu konania a skutočnosť, že správny súd preskúmava závery správneho orgánu. Spochybnil kompetentnosť W.. C., znalca zapísaného pre oblasť Elektrotechnika, odvetvie bezpečnosť a ochrana informačných systémov, vyjadrovať sa k forenzným činnostiam úradu.

42. K vytýkaniu nerešpektovania trestnoprávnych zásad poukázal na text § 194 SSP odkazujúci na ust. §195 odkazujúce na zásady ukladania trestov podľa trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania. Z toho vyplýva, že dôvodnosť použitia konkrétnej trestnoprávnej zásady je potrebné skúmať individuálne.

43. K odmietnutiu uplatnenia vyššieho dôkazného štandardu „nad rozumnú pochybnosť“ poukázal na judikatúru súdov EÚ ktorá v tejto otázke stanovuje, že musí ísť o dostatočne presné a koherentné dôkazy odôvodňujúce názor, že došlo k porušeniu (Komisia Európskych spoločenstiev proti Anic Partecipazioni SpA C-49/92). V súvislosti s absorpčnou zásadou poukázal na skoršie rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Sžh/2/2015 a nežiadúcu situáciu, kedy by jej aplikovanie viedlo k tomu, že by výška pokuty bola nižšia ako očakávané zisky. Z bodu 635. rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd nevidí dôvod, aby bol úrad povinný na začiatku každého konania uvádzať, ktoré trestnoprávne zásady uplatní.

44. K spochybnenej aplikovateľnosti článku 101 ZFEÚ poukázal na obsah svojich vyjadrení a právnej argumentácie k tejto otázke a uviedol, že súd sa v bodoch 603 a 604 rozsudku dostatočne vysporiadal s touto otázkou.

45. K námietke týkajúcej sa nepreskúmateľnosti záverov vo vzťahu k uloženej pokute kasačnému sťažovateľovi Up s.r.o. poukázal na bod 636. rozsudku krajského súdu, aplikovateľnosť zásady materiálnej rovnosti, aj ústavným súdom aprobovanú možnosť odchyliť sa od predchádzajúcej judikatúry vzhľadom na osobitné okolnosti, čo dostatočne

odôvodnil.

46. K námietke nepreskúmateľnosti záverov týkajúcich sa zákonnosti inšpekcie poukázal na judikatúru SD EÚ v zmysle ktorej sa chýbajúci súdny príkaz na vykonanie inšpekcie v podnikateľských subjektoch nepovažuje automaticky za rozpor s čl. 8 Dohovoru, pričom jednou z potrebných záruk takéhoto zásahu je možnosť efektívnej súdnej kontroly a posteriori. V otázke rozsahu povinnosti oznámiť kontrolovanému subjektu dôvody a rozsah inšpekcie poukázal na vývoj rozhodovacej činnosti SD EÚ.

47. K námietkam týkajúcim sa nesprávneho právneho posúdenia veci poukázal na to, že námietky sú obdobné s námietkami poukazujúcimi na porušenie práva na spravodlivý proces.

48. Vo vzťahu k uloženému zákazu účasti vo verejnom obstarávaní poukázal na to, že tento ešte nepôsobí, vzhľadom na odkladný účinok kasačnej sťažnosti podanej vo veci správneho trestania.

49. K poukazu na údajnú predpojatosť zamestnancov úradu a predsedu Úradu aj s poukazom na v konaní citované zdroje a mediálne výstupy uviedol, že sa s nimi zaoberal v druhostupňovom rozhodnutí ako aj vo vyjadrení k žalobe.

50. K námietke zaujatosti predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského (sťažovateľ SODEXO s.r.o.) s odkazom na citovanú judikatúru v otázke posudzovania zaujatosti sudcu uviedol, že sťažovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu hlbšieho vzťahu, naplňajúceho podmienku intenzity a závažnosti ktorá by mala byť dôvodom na vyslovenie zaujatosti zákonného sudcu správneho súdu.

IV. Konanie pred kasačným súdom

51. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V konaní pred Najvyšším súdom SR, ktorému boli predložené všetky štyri kasačné sťažnosti na kasačné konanie došlo k rozdeleniu veci na štyri samostatné konania pod sp. zn. 4Sžhk 1 - 4/2020. Jednotlivé veci boli v súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 pridelené náhodným výberom na prerokovanie rôznym senátom Najvyššieho správneho súdu. Uznesením vydaným senátom 3S dňa 31.08.2021 boli s analogickým použitím § 65 SSP veci spojené na spoločné konanie s tým, že zákonným senátom na prejednanie veci je senát 3S ktorému napadla vec s najnižším číslom t. j. 4Sžhk/1/2020. Vzhľadom na zmeny rozvrhu práce a vylúčenie časti členov senátu 3S z prejednávania a rozhodovania veci, v zmysle rozvrhu práce NSS SR na rok 2024 ku dňu rozhodovania bol na prejednanie a rozhodnutie veci príslušný senát v zložení JUDr. Katarína Benczová, predsedníčka senátu, a zastupujúci členovia senátu prof. JUDr. PhDr. Peter Potásch, PhD. a JUDr. Juraj Vališ, LL.M. Vec bola v spojenom kasačnom konaní vedená pod spisovou značkou. 4Sžhk/1-4/2020.

52. V priebehu kasačného konania vedeného pred Najvyšším správnym súdom boli doručené vyjadrenia jednotlivých účastníkov ku kasačným sťažnostiam a podaným vyjadreniam ako

aj ďalšie dodatočne doručené písomnosti. Jednotliví účastníci zotrvali na svojej doterajšej argumentácii, kasační sťažovatelia sa podporne vyjadrovali ku kasačným sťažnostiam a ich dôvodom uvádzaným inými kasačnými sťažovateľmi.

53. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačné sťažnosti boli podané riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 SSP), smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému sú prípustné (§ 439 SSP), majú predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podaných kasačných sťažnostiach (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačné sťažnosti sú dôvodné.

V. Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

54. Kasačný súd rozhodujúci v spojenom konaní skonštatoval, že u všetkých kasačných sťažovateľov boli uvedené dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) podstatná časť kasačných námietok sa u jednotlivých sťažovateľov opakuje, čo vyplýva z charakteru preskúmaného rozhodnutia, vydaného vo veci uloženia sankcie za tvrdené kartelové dohody uzavreté medzi účastníkmi ako aj charakteru rozhodnutia krajského súdu vydaného v spoločnom konaní. Jednotlivo bol uplatnený kasačný dôvod v zmysle § 440 ods. 1 písm. e) vo veci rozhodoval vylúčený sudca a § 440 ods. 1 písm. h) odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v otázke aplikácie trestnoprávnych zásad ukladania trestov na správne trestanie.

55. K samotnému rozsudku krajského súdu treba prisvedčiť kasačným sťažovateľom, že z jeho rozsahu celkom 649 bodov je posúdenie veci správnym súdom (vrátane citovania právnej úpravy v bodoch 611 - 615) obsiahnuté v bodoch 595 - 645, takže je zřejmé, že podstatná časť rozsudku pozostáva z oboznámenia priebehu administratívneho konania a obsahu podaní účastníkov v súdnom konaní. Kasačný súd nespochybňuje dôvodnosť požiadavky, aby odôvodnenie rozsudku v zmysle §139 ods. 2 SSP obsahovalo stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, na úkor rozsahu tejto časti odôvodnenia však nemožno zanedbať povinnosť súdu podať vyjadrenie posúdenia podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Rovnako treba trvať na povinnosti súdu dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Kasačnému súdu sa javí, že krajský súd svoje odôvodnenie formuloval spôsobom, v prevažnej časti vyhýbajúcim sa vysloveniu vlastných právnych záverov ohľadne konkrétnych žalobných dôvodov a odvolávajúcim sa na nespochybňovanú správnosť oboznámených záverov a argumentácie žalovaného.

56. Treba uznať, že predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného vydané v spoločnom konaní vedenom proti pôvodne piatim sťažiteľom v oblasti poskytovania služieb na relevantnom trhu emitovania, distribúcie a predaja stravovacích poukázok a benefičných poukázok vrátane poskytovania služieb s tým súvisiacich na území Slovenskej republiky. Jednalo sa o celý komplex skutkových a právnych otázok, vyžadujúcich si oboznámenie sa tak s otázkami hmotného práva v oblasti ochrany hospodárskej súťaže ako aj súvisiacich procesných ustanovení, pričom významnou otázkou je aj spochybnenie aplikovateľnosti čl. 101 ZFEÚ. Poskytovatelia služieb boli obvinení a následne postihnutí za protisúťažné konanie spočívajúce v uzavretí dvoch dohôd, označených ako Dohoda o rozdelení trhu a Dohoda o limitácii v kontrolovanom období 01.01.2009 - 21.07.2014, posudzovaného ako trvajúci správny delikt, jednak s poukazom na porušenie §4 ZOHS ako aj čl. 101 ods. 1 ZFEU.

Skutková a právna náročnosť vyplýva z toho, že účastníci tvrdeného kartelu v konaní konkrétnymi argumentami spochybňujú uzavretie Dohody o rozdelení trhu, popierajú protisúťažný charakter o Dohody o limitácii, namietajú aplikovateľnosť čl. 101 ZFEÚ vzhľadom na nepreukázanie že postihovaným konaním bol ovplyvnený obchod medzi členskými štátmi významným spôsobom, zákonnosť vykonaných inšpekcií, nepreukázanie existencie protisúťažného charakteru konania, namietajú procesné pochybenia pri dokazovaní, jeho nedostatočnosť, nesprávnosť podkladov a ich vyhodnotenie, porušenie procesných práv v súvislosti s konaním vedeným vo veci správneho trestania, vzhľadom na špecifika rozhodovania v konaní o trestnom obvinení. Na základe toho bola v súdnom konaní predložená žiadosť o sankčnú moderáciu podľa § 198 SSP, návrh na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 2 písm. a) SSP súvislosti s konaním vedeným pred ESLP vo veci zákonnosti inšpekcie, ako aj návrh na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 1 písm. c) SSP vzhľadom na predložený návrh na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred SD EÚ v súvislosti s použitím čl. 101 ZFEÚ.

57. Povinnosťou kasačného súdu bola zohľadniť pri svojom rozhodovaní ust. §453 ods. 2 SSP, v zmysle ktorého je kasačný súd viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom správny súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

58. Význam tohto ustanovenia vystupuje do popredia z dôvodu, že krajský súd rozhodoval na základe žalôb označených ako žaloby vo veciach správneho trestania, čiže osobitného druhu žaloby upraveného v Druhej hlave, §194 - 198 SSP, ktorá s odkazom na vymedzenie pojmu „správne trestanie“ obsahuje doplnenie osobitnej úpravy postupu súdu pri prieskume rozhodnutí vydaných orgánmi verejnej správy nad rámec úpravy všeobecnej správnej žaloby. Zaradenie osobitnej úpravy správneho trestania, teda ukladania sankcií orgánmi verejnej správy za správne delikty, vyplynulo z požiadavky v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd poskytovať garancie úpravy vyžadované pre konanie vo veci trestného obvinenia, rovnako ako je to pri ukladaní trestov súdmi v súdnom konaní. Pojem „trestné obvinenie“ na účely Dohovoru je v zmysle judikatúry predovšetkým ESLP vykladaný širšie ako trestné obvinenie prejednávané trestným súdom. Základným vodítkom v prípade pochybností, či sa jedná o trestné obvinenie je výsledok tzv. Engel testu vyvedeného z rozhodnutia ESLP vo veci Engel a ostatní v. Holandsko, sťažnosť č. 5100/71 a ďalšie, rozsudok zo dňa 08.06.1976. Pre záver o splnení tzv. Engelovských kritérií a následný nárok na poskytnutie vyššieho štandardu ochrany práv (v rozsahu zodpovedajúcom ochrane v trestnoprávnom súdnom konaní) je preukázanie splnenia minimálne jedného z troch engelovských kritérií ktorými sú :

- 1/Právna kvalifikácia vo vnútroštátnom práve
- 2/Povaha deliktu z hľadiska chráneného záujmu a účelu sankcie
- 3/Povaha a stupeň prísnosti sankcie ktorá hrozí dotknutej osobe

59. Vzhľadom na uvedené požiadavky a charakter konania právna úprava SSP v § 195 stanovuje pre správny súd výnimky z viazanosti rozsahom a dôvodmi žaloby aj v prípadoch v zmysle písm. c) ak ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie a písm. d) ak ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania. Zároveň v § 197 SSP zákon uvádza, že správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný. Rovnako v zmysle § 198

ods. 1 SSP môže správny súd na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter, b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

60. Zdôrazňovanie osobitnej právnej úpravy súdneho prieskumu vo veciach správneho trestania má v prejednávanej veci význam z toho dôvodu, že z rozsudku krajského súdu nie je celkom jednoznačne zrejmé, že súd akceptoval právnu kvalifikáciu žalôb vo veci správneho trestania, nakoľko napr. v bode 594. uviedol: „V konaní o preskúmanie rozhodnutia na základe všeobecnej správnej žaloby preskúmava sa i samotný rozhodnutiu predchádzajúci postup správneho orgánu (proces).“

61. Nie je účelom ani ambíciou tohto rozsudku s ohľadom na prejednávanú vec podrobne analyzovať rozdiely medzi súdnym prieskumom rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe všeobecnej správnej žaloby a na základe žaloby vo veci správneho trestania a podrobne vyhodnocovať ich vplyv na konanie a závery krajského (správneho) súdu. Treba však trvať na tom, aby správny súd jednoznačne vyjadril, akým druhom žaloby sa zaoberá a následne dodržiaval zákonné procesné požiadavky súdneho prieskumu.

62. V prípade, ak správny súd rešpektuje charakter a požiadavky konania o žalobe vo veci správneho trestania, nemožno ignorovať, že ustanovenia úpravy konania o všeobecnej správnej žalobe v časti priebehu správneho súdneho konania a rozhodovania správneho súdu majú len subsidiárny charakter, čo korešponduje predovšetkým s úpravou výnimky z viazanosti rozsahom žalobných dôvodov v ust. § 195 SSP a rozhodovaním vo veci návrhu na sankčnú moderáciu v zmysle § 198 SSP.

63. V kontexte prejednávanej veci treba osobitnú pozornosť venovať námietkam týkajúcim sa (ne)dodržiavania základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie a (ne)dodržiavanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania. Vzhľadom na formuláciu „ktoré je potrebné použiť“ tak v súvislosti so zásadami ukladania trestov ako aj so základnými zásadami trestného konania je povinnosťou správneho súdu vyjadriť sa k dôvodnosti /prípustnosti aplikácie jednotlivých zásad a v prípade rozporu medzi žalobcami a žalovaným v otázke aplikovateľnosti konkrétnej zásady (napr. kvalifikácia pokračovacieho deliktu, kvalita dôkazného štandardu, absorpčná zásada) sa s týmto rozporom vysporiadať vysloveným jednoznačného záveru s poukazom na rozhodovaciu prax tak národných ako aj nadnárodných justičných autorít.

64. Správny súdny poriadok ukladá správnemu súdu v prípade preskúmavania rozhodnutí vo veci správneho trestania konať a rozhodovať v plnej jurisdikcii. S povinnosťou takéhoto rozhodovania (rovnako ako aj ostatných rozhodnutí súdov) nepochybne súvisí povinnosť vyhotovenia súdneho rozhodnutia vydaného na základe procesu ktorého výsledok bude v súlade s požiadavkami článku 46 a čl. 6 ods. 1 a 2 Ústavy slovenskej republiky, článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Súd je povinný vydať také rozhodnutie, ktoré „jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t. j. s uplatnením nárokov a s obranou proti takémuto uplatneniu IV. ÚS 115/03) K právu na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ako jednej zo základných zásad spravodlivého súdneho konania sa vyjadril Ústavný súd SR aj v rozhodnutí III. ÚS 825/2016 ktorým s odkazom na judikatúru ESĽP definoval rozsah povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje

rozhodnutie. Je na mieste skonštatovať, že v prípade, ak súd nenaplní svoju povinnosť vydať rozhodnutie, naplňajúce uvedené požiadavky, jedná sa o prípad kvalifikovaný v § 440 ods. 1 písm. f) SSP ako kasačný dôvod v prípade kedy súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

65. V prejednávanej veci kasační sťažovatelia namietali vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia práv na spravodlivý proces jednak s poukazom na nerešpektovanie požiadaviek na obsahové náležitosti rozsudku, nakoľko správny súd sa vysporiadal iba s časťou žalobných dôvodov (zákonnosť vykonanej inšpekcie, správnosť určenia výšky jednotlivých pokút vo vzťahu k aplikácii metodického pokynu, aplikovateľnosť čl. 101 ZFEÚ), s časťou sa nevysporiadal vôbec (návrh na prerušenie konania a predloženie predbežnej otázky SD EÚ, povaha a preukázanie tvrdeného protisúťažného konania spočívajúceho v dvoch dohodách), s časťou žalobných dôvodov sa vysporiadal v rozpore s platnou právnou úpravou (povinnosť zohľadnenia dôkazov predložených v súdnom konaní - dokumenty Odborné vyjadrenie W.. W. C. a ekonomická analýza W.. C. J., predložených v súdnom konaní), s niektorými sa vysporiadal natoľko zmätočne že nie je možné jeho vzájomne si odporujúcu argumentáciu vyhodnotiť. Za nepodložené sa javí tvrdenie súdu v bode 603 rozsudku, že právni zástupcovia žalobcov na pojednávaní potvrdili uzavretie Dohody.

66. Za pomerne prekvapivé kasačný súd považuje vyjadrenie krajského súdu v bode 644. odcitované v bode 5 tohto rozsudku. V prvom rade preto, že je z neho možné vyvodzovať popretie povinnosti rozhodovať v plnej jurisdikcii, nakoľko sám správny súd zrejme uznáva len svoju povinnosť riadne sa vysporiadať s obsahom žalobných dôvodov (čo by tiež mohlo svedčiť o uznaní rozsahu súdneho prieskumu len v zmysle všeobecnej správnej žaloby), súvislosť s konštatovaním o splnení podmienky obligatórneho právneho zastúpenia nie je celkom zrejmé.

67. Správnemu súdu treba vo vzťahu k požiadavkám na náležitosti odôvodnenia vytknúť viaceré evidentné pochybenia, jednak súvisiace s rozsahom odôvodnenia, ktoré nereagovalo ani na rozsah žalobných dôvodov, zrejme nelogickosti napr. v súvislosti s formuláciami, z ktorých nie je zjavné, či a ako vôbec vyhodnotil okolnosti týkajúce sa existencie Dohody o limitácii (opakovane sa v rozsudku vyjadroval k vyhodnocovaniu záverov vo veci Dohody v jednotnom čísle), kasačnému súdu sa javí, akoby sa sústredil iba na vyjadrenia ohľadne Dohody o rozdelení trhu. Vôbec sa nevysporiadal s požiadavkou na sankčnú moderáciu, návrh polozenie predbežnej otázky SD EÚ, odignoroval v súdnom konaní predložené dôkazy s argumentáciou o ich nepredložení v správnom konaní, nekonzistentne argumentoval teoretickými úvahami vzťahujúcimi sa na vertikálne dohody (bod 598), nereflektoval argumentáciu týkajúcu sa požiadaviek dodržiavania zásad trestného konania a ukladania trestov.

68. V tejto súvislosti nemožno prehliadnuť, že časť rozsudku označená VIII. s nadpisom „Procesné návrhy žalobcov na prerušenie konania“, ktorá zahŕňa aj bod 594., sa zaoberala iba jedným návrhom na prerušenie konania, a to v zmysle § 100 ods. 2 písm. a) SSP z dôvodu prebiehajúceho konania pred ESĽP vo vzťahu k vykonaným inšpekciám, ale nijako nereagovala na procesný návrh žalobcu Up Slovensko s. r. o., ktorý žiadal správny súd o polozenie predbežnej otázky Súdnemu dvoru v otázke aplikovateľnosti čl. 101 ZFEÚ v súvislosti s posudzovanou Dohodou o limitácii.

69. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd musí uznať, že krajský súd si nesplnil svoju základnú povinnosť, za účelom naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov konania vydať

riadne odôvodnené rozhodnutie v ktorom by sa vysporiadal so všetkými podstatnými žalobnými dôvodmi a ktoré by bolo riadne preskúmateľné.

70. Pokiaľ sa týka kasačného dôvodu poukazujúceho na nesprávne právne posúdenie veci, ktoré v podstate reaguje na závery krajského súdu v zásade sa obmedzujúce na stotožnenie sa so závermi žalovaného, kasačný súd považuje za jednoznačne preukázané pochybenie v súvislosti s povinnosťou rozhodovať v plnej jurisdikcii a z toho vyplývajúcej povinnosti zohľadniť a vyhodnotiť dôkazy predložené v súdnom konaní. Pokiaľ sa týka správnosti ďalších právnych záverov, ktoré by boli výsledkom rozhodovacej činnosti súdu, tu treba uviesť, že pokiaľ bolo rozhodnutie uznané za nedostatočne odôvodnené, nekonzistentné až nepreskúmateľné, o. i. z dôvodu nesprávneho prístupu k otázke zásad trestného konania, prejavom ktorých je vymedzenie rozsahu práv účastníkov konania, rozsah a spôsob dokazovania a vyhodnotenia zistení, nevysporiadanie sa so zásadou in dubio pro reo, požiadavkou dôkazného štandardu „nad rozumnú pochybnosť“, čo je samo o sebe dôvodom pre zrušenie rozhodnutia, je vysporadúvanie sa s námietkami nesprávneho právneho posúdenia predčasné, nedôvodné a z väčšej časti aj nemožné.

71. Uvedené platí aj vo vzťahu ku kasačnému dôvodu podľa § 440 od. 1 písm. h) t. j. odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v otázke uplatňovania absorpčnej zásady v správnom trestaní. Kasačný súd len dopĺňa že pokiaľ v bode 635. rozsudku krajského súdu bolo uvedené: „Pokiaľ ide námietku žalobcov ohľadom aplikácie základných zásad trestného práva, túto považoval správny súd za účelovú. Imperatív vhodného dodržiavania zásad trestného konania sa nesie priebehom celého administratívneho (deliktuálneho) konania. Znamená to, že správny orgán na zásady trestného konania prihliada a primerane sa nimi riadi kedykoľvek a nepretržite počas konania a z jeho postupu a rozhodnutia táto skutočnosť musí vyplývať. Ich výpočet pri začatí konania požadovaný žalobcami bola neadekvátna a neopodstatnená požiadavka. Na konštatovanie ich dodržania však nie je potrebný ich explicitný výpočet v rozhodnutí. Súd v tomto kontexte nemal za preukázané porušenie spomínaných zásad, tie preukázateľne použité vhodne boli.“, toto všeobecné konštatovanie nie celkom korešponduje s argumentáciou o požiadavkách na rozsah a spôsob uplatnenia trestnoprávnych zásad v správnom trestaní.

72. Kasačnou námietkou v zmysle § 440 písm. e) SSP sa kasačný sťažovateľ Edenred Slovakia s.r.o. domáhal zrušenia rozsudku krajského súdu aj z dôvodu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, predseda senátu JUDr. Vlastimil Pavlikovský. Argumentoval judikatúrou najvyšších súdnych autorít so zdôraznením významu vyhodnotenia objektívnej nestrannosti sudcu ako podmienky rozhodovania vo veci. Poukazoval na zistenie skutočností, vedúcich k spochybneniu dôvery k súdu (objektívna nestrannosť) v zmysle judikatúry ESLP vzhľadom na existenciu medializovanej informácie o potvrdenom vzťahu sudcu s podnikateľom W. T., konečným užívateľom výhod spoločnosti GGFS s. r. o., ktorá je priamym konkurentom sťažovateľa. Argumentoval, že aj keď nedisponuje priamymi informáciami preukazujúcimi objektívne zaujatosť JUDr. Pavlikovského, medializované informácie sú spôsobilé vyvolať dôvodnú pochybnosť jeho nestrannosti, nakoľko je celkom zjavné, že vzťah sudcu JUDr. Pavlikovského môže dosahovať taký charakter a intenzitu, že napriek zákonnej povinnosti a subjektívnemu presvedčeniu nebude sudca schopný rozhodovať nezávisle a nestranne.

73. Kasačný súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko ani prípadný vzťah sudcu k zástupcovi jeho priameho konkurenta v oblasti ktorej sa týka postih za protisúťažné konanie, nepredstavuje sám o sebe dôvod pre konštatovanie nedostatku objektívnej nestrannosti. Kasačnému súdu sa nejaví za dostatočný na spochybnenie objektívnej nestrannosti súvis

založený existenciou vzťahu sudcu k osobe pána T. a rozhodovaní vo veci sankcie za tvrdené kartelové dohody iných subjektov, ak prvkom, ktorý by mal byť významný pre vyhodnotenie dôsledku týchto vzťahov je iba fakt, že aj pán T. podniká v rovnakej oblasti ako kasačný sťažovateľ. Nepovažuje teda opísaný vzťah za okolnosť, ktorá by mohla viesť k pochybnosti o nestrannosti sudcu Pavlikovského v prejednávanej veci.

VI. Záver

74. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že kasačné sťažnosti sťažovateľov sú dôvodná a napadnuté rozhodnutie správneho súdu bolo potrebné zrušiť z dôvodov porušenia práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 SSP rozhodnutie správneho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Správnemu súdu v Bratislave, na ktorý v zmysle § 3 ods. 1 a ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva z doterajšieho Krajského súdu v Bratislave. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu, viazaného vysloveným právnym názorom kasačného súdu, vydať nové, dostatočne odôvodnené a preskúmateľné rozhodnutie vo veci.

75. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v ďalšom konaní správny súd (§ 467 ods. 3 SSP).

76. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 28. augusta 2024